

05/04/2026

Με περιορισμούς εορτάστηκε η Έγερση του Αγίου Λαζάρου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Εν μέσω του πολέμου που μαίνεται στη Μέση Ανατολή και με περιορισμούς λόγω των μέτρων ασφαλείας που έχουν επιβληθεί από την Ισραηλινή Αστυνομία εορτάστηκε η [Έγερση](#) του [Αγίου Λαζάρου](#) το Σάββατο 4 Απριλίου 2026, σύμφωνα με το Τυπικό και το προσκυνηματικό καθεστώς της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων.

Στο Όρος των Ελαιών

Η Έγερση του Αγίου Λαζάρου εορτάστηκε στο Όρος των Ελαιών, τον τόπο της Αναλήψεως, λόγω της εγγύτητας προς τη Βηθανία.

Την παραμονή τελέστηκε Εσπερινός με τον Κανόνα της εορτής του Αγίου Λαζάρου και του Αγίου Ανδρέου Κρήτης του Ιεροσολυμίτη, ενώ το πρωί τελέστηκε η Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου.

Λόγω των μέτρων ασφαλείας εξαιτίας του συνεχιζόμενου πολέμου, δεν πραγματοποιήθηκε λιτανεία προς την Ιερά Μονή των Γαλιλαίων Ανδρών, ούτε υπήρξε συμμετοχή πιστών ή παρουσία του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Στην Ιερά Μονή Μάρθας και Μαρίας Βηθανίας

Η Έγερση του Αγίου Λαζάρου εορτάστηκε και στην Ιερά Μονή Μάρθας και Μαρίας στη Βηθανία, πατρίδα του Αγίου.

Την παραμονή τελέστηκε Εσπερινός υπό του εφημερίου της Μονής, Αρχιμανδρίτη Επιφανίου, με τη συμμετοχή των μοναζουσών. Το πρωί τελέστηκε Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντας του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, με συλλειτουργούς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιο και τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχο. Παρέστη επίσης ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Δημήτριος Αγγελοςόπουλος.

Η Θεία Λειτουργία τελέστηκε χωρίς τη συμμετοχή πιστών, λόγω των μέτρων ασφαλείας.

Κατά το κοινωνικό της Θείας Λειτουργίας, ο Μακαριώτατος απηύθυνε λόγο προς το εκκλησίασμα, τονίζοντας ότι η Έγερση του Λαζάρου προαναγγέλλει τη νίκη του Χριστού επί του θανάτου και τη λύτρωση όχι μόνο του ανθρώπου αλλά και ολόκληρης της κτίσεως.

Ολοκληρώνοντας, ευχήθηκε σε όλους ευλογημένο και ειρηνικό Άγιο Πάσχα.

Αναλυτικά η ομιλία του Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου:

«Πᾶσι τῆς ὑπερθέου, γνώρισμα Θεότητος, ὑπέδειξας, ἐκ τῶν νεκρῶν ἐγείρας, τετραήμερον Λάζαρον, Δέσποτα. Σήμερον Βηθανία, προανακηρύττει τὴν Ἀνάστασιν, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, τῇ ἐγέρσει Λαζάρου χορεύουσα», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

“Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ Προσκυνηταί,

Σήμερον Σάββατον πρὸ τῶν Βαΐων, ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν ἔγερσιν τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου, φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τετραήμερου. Διὸ καὶ ἡμεῖς πάντες συνήχθημεν ἐν τῷ σεβασμίῳ τούτῳ τόπῳ τῆς ἐπωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Λαζάρου ἐν Βηθανία, ἵνα τελέσωμεν τὸ μυστήριον τῆς μυστικῆς εὐλογίας, τούτέστιν τῆς θείας εὐχαριστίας ἀφ’ ἐνός· καὶ καταγγείλωμεν τὸν τόπον τύπον τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἀφ’ ἐτέρου μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ λέγοντες: «Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς, ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῆ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι· καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν».

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἐν Χριστῷ φανέρωσις τῆς τοῦ κόσμου ἀναστάσεως ἐν τῇ γῆ ἀποτελεῖ τὴν τελείωσιν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας. Διὸ καὶ εἰς τὴν ὁμολογίαν τῆς Μάρθας ἀδελφῆς τοῦ Λαζάρου: «Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται [ὁ ἀδελφός μου] ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ» (Ἰωάν. 11, 24). «Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;» (Ἰωάν. 11, 25,26).

Ἐρμηνεύων τὸν Κυριακὸν τοῦτον λόγον ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει:«Προεξηγησάμενος τοῦ κατ’ αὐτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν, καὶ δείξας ἐναργῶς ὅτι ζωὴ κατὰ φύσιν ἐστὶ καὶ Θεὸς ἀληθινός, ἀπαιτεῖ τὴν ἐπὶ τῇ πίστει συναίνεσιν, τύπον ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἐπὶ τούτῳ θείας». (καὶ ἀπλούστερον, ἀφ’ οὗ ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησε τὴν δύναμιν τοῦ μυστηρίου περὶ τοῦ Ἐαυτοῦ Του καὶ ξεκάθαρα ἔδειξε ὅτι Αὐτός εἶναι ἡ ζωὴ κατὰ φύσιν καὶ Θεὸς ἀληθινός, ζητεῖ τὴν συναίνεσιν ἐπὶ τῆς πίστεως· κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον καθιέρωσε ἕνα τύπον διὰ τὰς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου).

Ὁ δὲ θεῖος Παῦλος, ἐπικαλούμενος τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, «ὅτι ἐγὼ εἶμι ἡ ἀνάστασις», εὐθέως διακηρύσσει λέγων: «εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται· εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν» (Α΄ Κορ. 15, 13-14).

Κατὰ τὸν ἐρμηνευτὴν Θεοδώρητον Κύρου, ὁ θεσπέσιος Παῦλος ἐν προκειμένῳ ἐννοεῖ ὅτι «Τὸν Χριστόν, ἐκηρύξαμεν οὐ μόνον Θεόν, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπον... τοῦτον καὶ τεθνηκέναι καὶ ἐγηγέρθαι εἰρήκαμεν». Πράγματι ἡ ἄρνησις τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν συνεπάγεται καὶ τὴν ἄρνησιν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐν Χριστῷ τῷ Ἀναστάντι, κοινὴν ἡμῶν τῶν πιστῶν καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἀνάστασιν, προμηνύει ἡ τοῦ δικαίου Λαζάρου ἔγερσις, ὡς τοῦτο διατυποῦται ὑπὸ τοῦ ὑμνωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας λέγοντος: «Λάζαρον τεθνεῶτα, τετραήμερον ἀνέστησας Χριστέ, πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου, διασεῖσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ δι' ἐνὸς προσφιλοῦς, τὴν πάντων ἀνθρώπων προμηνύων, ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν».

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ἡ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου ἐλευθερία δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν» (Ῥωμ. 8, 21-22). Καὶ τοῦτο, διότι «ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ» (Α΄ Κορ. 15, 47) κατὰ τὸν σοφὸν Παῦλον.

Ἀκούσωμεν καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης ὑμνολογικῶς ἀναφωνοῦντος: «Τὸν χοῦν συνάψας πνεύματι, ὁ πάλαι τὸν πηλόν, πνεύματι ψυχώσας, ζωῆς Λόγε λόγῳ Σου· καὶ νῦν δὲ λόγῳ, ἐξανέστησας ἐκ τῆς φθορᾶς φίλον, καὶ τῶν καταχθονίων».

Ἡ ἐκ νεκρῶν ἔγερσις τοῦ δικαίου Λαζάρου «καὶ ἡ πρὸς τὸν βίον πάλιν δρόμησις αὐτοῦ» διὰ τῆς φωνῆς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀφορᾷ εἰς δύο τινά: πρῶτον εἰς τὴν πιστοποίησιν τῆς Ἀναστάσεως τῆς κοινῆς τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ σταυρικοῦ αὐτοῦ πάθους, καὶ δεύτερον εἰς τὸν θρίαμβον τῆς νίκης τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς.

Διὸ καὶ ἡμεῖς, μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἶπωμεν: «Ἰκεσαίαις Λαζάρου, Μάρθας καὶ Μαρίας σὺν ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας, ἡμᾶς ἀξίωσον, θεατὰς γενέσθαι, τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους σου Κύριε, καὶ τῆς λαμπροφόρου, τῶν ἡμερῶν καὶ βασιλίδος, Ἀναστάσεως τῆς σῆς Φιλάνθρωπε».

Εὐλογημένον καὶ Εἰρηνικὸν τὸ Ἅγιον Πάσχα. Ἀμήν!”

Στη συνέχεια ακολούθησε λιτανεία προς τον τάφο του Λαζάρου, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, όπου αναγνώσθηκε η ευαγγελική περικοπή της Αναστάσεως του Λαζάρου από το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο.

Τέλος, στην Ιερά Μονή, η Ηγουμένη μοναχή Μητροδώρα παρέθεσε κέρασμα προς τιμήν του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου και της συνοδείας του, καθώς και προς τον Δήμαρχο της Βηθανίας, ο οποίος στη συνέχεια υποδέχθηκε τον Μακαριώτατο και την συνοδεία του στο Δημαρχείο.

